

4. Milgram N., Tenne R. Personality correlates of decisional and task avoidant procrastination. *European Journal of Personality*. 2000. V. 14. P. 141–156.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-479-8-95>

ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕБІГУ ТА ЛІКУВАННЯ ХРОНІЧНОГО ФАРИНГІТУ

Вітюков О. С.

здобувач ступеня доктора філософії 2 курсу

за спеціальністю 222 – Медицина

Міжнародний гуманітарний університет

*Науковий керівник: **Гоженко А. І.***

доктор медичних наук, професор,

заслужений діяч науки та техніки України,

професор кафедри загальномедичних наук

Міжнародний гуманітарний університет

м. Одеса, Україна

Фарингіт є одним із поширених захворювань, яке може проявлятися як первинна патологія або супроводжувати інші захворювання. Він характеризується різними клінічними формами, серед яких виділяють гострий і хронічний перебіг. До найчастіших симптомів фарингіту належать біль у горлі, дискомфорт при ковтанні, сухість та подразнення слизової оболонки.

Особливу увагу привертає хронічний атрофічний фарингіт, причини виникнення якого залишаються не до кінця зрозумілими, що ускладнює його лікування. Лікувальні підходи до цього захворювання потребують індивідуального підходу з урахуванням особливостей патогенезу.

У рамках дослідження нами обстежено 32 пацієнти з фарингітом, з яких контрольну групу складала 10 осіб. У досліджуваній групі 12 пацієнтів мали гострий фарингіт, а 20 – хронічні форми, серед яких 7 випадків атрофічного фарингіту.

Аналіз клінічних симптомів показав, що у хворих з гострим фарингітом провідними симптомами були біль у горлі та набряк слизової оболонки. Для пацієнтів з хронічними формами характерними були сухість у горлі, утруднення ковтання та атрофічні зміни слизової оболонки.

Лікування здійснювалося відповідно до сучасних протоколів, що включали використання протизапальних препаратів, зволожуючих засобів та фізіотерапевтичних методів. У пацієнтів з хронічними атрофічними формами ефективність терапії виявилася недостатньою, що вказує на необхідність розробки більш диференційованих підходів.

Таким чином, хронічний атрофічний фарингіт є складною формою захворювання, яка вимагає подальшого вивчення патогенетичних механізмів для удосконалення терапевтичних методів. Перспективними напрямками є дослідження особливостей етіології та розробка індивідуалізованих схем лікування.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-479-8-96>

РОЛЬ 3D-МОДЕЛЮВАННЯ У ДОСЛІДЖЕННІ ЕМБРІОГЕНЕЗУ СЕЧОВОГО МІХУРА

Владиченко К. А.

кандидат медичних наук,

докторант кафедри гістології, цитології та ембріології

Буковинський державний медичний університет

м. Чернівці, Україна

Тривимірне (3D) моделювання почало використовуватись як дослідницький інструмент в ембріології, що дозволяє детально візуалізовувати складні онтогенетичні процеси. Створюючи детальні об'ємні зображення анатомічних структур, 3D-моделювання дозволяє дослідникам аналізувати складні просторові відносини, які часто приховані при традиційних двовимірних дослідженнях. Корисність 3D-моделей полягає в їх здатності поглиблювати інформацію про сценарії розвитку органів, сприяючи більш повному дослідженню морфогенетичних процесів і надаючи інформацію, яка може вплинути як на фундаментальні медико-біологічні дослідження, так і на клінічні морфологічні дисципліни.

Використання 3D-моделювання ембріогенезу сечового міхура надає цінну інформацію про нормальне та патологічне формування цього органу. Під час ембріонального періоду онтогенезу сечовий міхур зазнає динамічної серії змін, які починаючи з взаємодії між ентодермою та мезодермою на ранніх стадіях гестації і відображають більш широкі принципи морфогенезу. Детальне дослідження ембріологічних стадій розвитку сечового міхура має важливе значення як для уточнення